

مسئولیت در نبرد غزه

امیر فیض- حقوقدان

کشتار مردم بی گناه غزه خاصه کودکان و زنان و مراکز پناهگاهی و بیمارستان ها و مدارس، موجی از خشم و نفرت متوجه اسرائیلی ها ساخته است، با همه تلاش مشترک اسرائیل و خبرگزاریهای آمریکا اوج گیری محکومیت اسرائیل موجب حیرت اهل خبر شده است.

در گزارشات آمده است که در حمله اسرائیل به غزه در سال قبل ۲۶ میلیون کاربران فیس بوک و تویتر فعال بودند و امروز ۲۵۰ میلیون. در همان گزارش ها از برنامه ریزی دولت اسرائیل برای کمک به کاربران اینترنتی خبر داده شده که کمک کنند به برگشت افکار عمومی از حمایت فلسطینی ها از جمله فعالیت آنها دختران لخت اسرائیلی است که در سینه و باسن آنان علامت I.D.F (علامت ارتش اسرائیل) نقش شده و کارشناسان تبلیغات معتقدند که این طریق بهترین طریق برای جلب توجه و حمایت از اسرائیل است.

(مرا از تکنیک انتقال تصویر به تحریر، تخصصی نیست، باز مزاحم جاوید ایران میشوم و درخواست میکنم که در صورت امکان تصویر مزبور را همراه این تحریر بفرمایند. با تشکر مجدد)

(نگاره های رنگ و ارنک دیگری را در این آدرس ببینید - <http://tinyurl.com/kwthjsp>)

حاشیه= تصویر دختربرهنه اسرائیلی با علامت I.D.F لوگوی مناسبی است برای سازمان آقای دکتر نصر اصفهانی که لوگوی مزبور همه چیز سازمان را مشخصا بیان میکند. عجیب تقارن زمانی است بین نفرت جهانی علیه اسرائیل بمناسبت وحشی گری های در غزه و انتخاب علامت ارتش اسرائیل از سوی کنگره همبستگی ایرانیان برای سامانه زاده شده از آن « Iranian Democracy Front جبهه همآهنگ مبارزان ایران».

مرا این هدیه است بر تو که شاید در مقام آید

خودت دانی و یارانت که راهی در میان آید

حاشیه دوم- اشاره بالا بدین جهت معروض گشت که در تحریر آتی مطلبی با آقای دکتر نصر اصفهانی در میان خواهد آمد که از هم اکنون از خوانندگان آن تحریر تقاضا میشود آنرا خصوصی! تلقی کنند.

مسئولیت در نبرد غزه

میدان دید این تحریر، محدود به شناخت مسئول و مسئولیتهای کیفری و حقوقی در نبرد غزه است.

مختصر و فشرده کلام اینکه: از همان زمانیکه رئیس جمهور آمریکا و بلافاصله جان کری وزیر امور خارجه آن کشور از تعرض اسرائیل به غزه حمایت کردند و اسرائیل را محق در حمله هوایی به غزه شناختند، آمریکا در راس مسئولیت های ناشیه از جنگ غزه قرار گرفت.

واما بعد

مقصود از مسئولیت، مسئولیت حقوقی و قانونی نیست؛ زیرا متاسفانه در حقوق بین الملل ضابطه ای ممنوع و محکوم شده در حمایت و یا تشویق کشورها به جنگ دیده نمیشود، و اگر هم نظریاتی وجود داشته باشد توام با ضمانت اجرا نیست و هنوز به قطعیت نرسیده است.

نمونه روشن آن تشویق و حمایت آمریکا از حمله صدام به ایران است؛ که مشروح این تشویق بسیار علنی و وقیح در کتاب تیمرمن و مصاحبه تلویزیونی برژینسکی آمده است، و حمایت و تشویق آمریکا از صدام برای حمله به ایران با هیچ عکس العمل سازمان ملل و یا شورای امنیت روبرو نگردید.

مقصود از مسئولیت، مسئولیت حاصل از افکار عمومی جهانیان است.

بر مردم جهان این امر ثابت و محرز است که بقای اسرائیل خاصه بی اعتنائی آن کشور به اصول و مقررات بین المللی و قطعنامه های شورای امنیت، ناشی از حمایت آمریکاست، در همین حمله اسرائیل به غزه موضوع، بلافاصله در مجمع عمومی سازمان ملل مطرح شد همه کشورهای عضو به استثنای آمریکا حمله اسرائیل به غزه را محکوم کردند.

روابط سیاسی عاطفی و سیاسی آمریکا و اسرائیل

روابط سیاسی و عاطفی اسرائیل و آمریکا رامیتوان بشرح زیرمجموعه ساخت:

اسرائیل همان نقشی را دارد که یک سگ وفادار به صاحبش دارد و درعین اینکه صاحب آن سگ (آمریکا) بسیار آن سگ را دوست دارد و خواسته هایش را انجام میدهد و مراقبت از او را هم عهده دار است، آن سگ از نوازش بیش از حد صاحبش سوء استفاده میکند.

سگ، وقتی به عابری واق میزند اگر صاحب سگ اشاره به خاموش شدن سگ نکند، سگ احساس رضایت صاحبش را درک میکند و بیشتر واق و عو عو، میکند و اگر به عابری حمله کرد و صاحب سگ، سگ را تشویق کرد (در تطبیق مورد گفت؛ اسرائیل حق دارد به غزه حمله کند) آن سگ تا آن عابر را تکه تکه نکند دست از تهاجم برنمیدارد چراکه مشکل سگ در حمله به عابری صاحب سگ است که ممکن است ناراضی باشد و الا توقف و یا ترک عادت سگ به حمله رعایت احوال صاحبش است.

قانون مدنی کشورها عدم مراقبت از سگ و حمله سگ به اشخاص را به مسئولیت صاحب سگ میگذارد ولی حقوق بین الملل در این مورد وارده مطلوبی ندارد.

میانجیگری

موردی که در مسئله غزه بسیار حیرت آور است میانجیگری آمریکا و وزیر خارجه اش در توقف حملات اسرائیل است از این فکاهی تر چیزی نیست که آمریکا و جان کری که حمله اسرائیل را حق و مطابق موازین منشور سازمان ملل دانسته اند نقش میانجیگری را داشته باشند.

فکاهی دوم که هم روز ۲۰ جولای خبر آن انتشار یافت محکوم ساختن اسرائیل بوسیله دبیرکل سازمان ملل با عبارات بسیار سخت و متعاقب آن محکوم ساختن اسرائیل بوسیله آمریکا بمناسبت حمله اسرائیل به مدرسه و پناهگاه پناهندگان است.

سخنگوی سازمان ملل گفت ۱۷ بار به اسرائیل توجه داده شده که به مدارس و پناه گاه ها حمله نکند ولی باز هم امروز این حمله تجدید شده است.

بان کی مون مردم جهان را میفریبید و وظیفه سازمان ملل ارجاع خودسری اسرائیل به شورای امنیت است و در صورت عدم تبعیت از تصمیم شورای امنیت، لازم است تا قطعنامه ای بر محکومت اسرائیل حاوی تنبیهات مقرر در منشور سازمان متوجه اسرائیل کند، یعنی همان مجازاتی که در مورد ایران در مورد فعالیت های هسته ای بکار گرفته شد.

میدانید چرا سازمان ملل همانند آدم های مفلوک فقط از اسرائیل درخواست میکند و از اختیارات خود استفاده نمیکند برای اینکه آمریکا نمیخواهد و آمریکا از حق وتوی خود استفاده خواهد کرد.

شرم آوراست برای سازمان ملل که ۱۷ بار به اسرائیل اخطار کند و همه کشورهای عضو شورای امنیت هم بظاهرویا باطن با نظر دبیرکل سازمان موافق باشند معهدا اسرائیل اعتنائی نکند، این نیست مگر اینکه اسرائیل به حمایت و استفاده آمریکا از حق وتوی خود اطمینان دارد.

دفاع از تجاوز غیر قانونی

ادعای اسرائیل و آمریکا براین پایه است که اقدامات نظامی اسرائیل علیه حماس قانونی بوده و دفاع مشروع شناخته میشود.

ظاهرا مستند اسرائیل ماده ۵۱ منشور است که میگوید کشورهای مورد تجاوز کشورهای دیگر میتوانند مادام که شورای امنیت اقدام لازمی را در بازگرداندن صلح بعمل نیاورده از خود دفاع کنند. تفسیر مورد عمل ماده ۵۱ چنین میرساند که کشورهای عضو سازمان ملل در برابر تجاوز نظامی کشورهای دیگر از خود دفاع کنند و منتظر اقدام شورای امنیت که ممکن است با طول زمان همراه باشد نشوند.

ماده ۵۱ منشور سازمان ملل نشأت یافته از حقوق طبیعی انسان و نیز حقوق داخلی است که به دفاع مشروع موسوم است و همانطور که در استفاده از حق دفاع مشروع رعایت شروطی لازم است در مورد دفاع مشروع کشورها هم شرائطی وجود دارد.

اکنون شرائط دفاع قانونی کشورها که حقوق بین الملل ناظر بر آن است؛ آورده میشود تا به بینیم که ادعای اسرائیل در قانونی بودن حمله به غزه درست است یا خیر و بخش مسئولیت آن چگونه است.

دفاع قانونی و مشروع در حقوق بین الملل واجد دو شرط اساسی است اول ضرورت دفاع و دوم متناسب بودن دفاع با کیفیت حمله.

از شروط مزبور، مستفاد میشود که:

- ۱- تدارک حمله باید طوری باشد که اگر دفاع مقابله نشود عملیات تعرضی ادامه خواهد یافت بنابراین نمیتوان به صرف مانورها ویا رجز خوانی ها، به اقدام نظامی دست زد و آنرا دفاع مشروع خواند.
- ۲- لزوم تناسب بین اقدامات و عملیات تعرضی با اقدامات و عملیات دفاع، یعنی نمیتوان به اقدامات افراد کشوری در داخل خاک کشور ثالثی عنوان تجاوز داد و واکنش آنرا با عملیات نظامی جنگی پاسخ گفت.

دو شرط بالا و تفاسیر و وارد بر آن در دفاع شخصی در حقوق عمومی نیز کاملا پیاده شده است و تنها تفاوت عمده در این است که:

دفاع مشروع و یا حق دفاع مشروع برای کشورها، وقتی بوجود میآید که طرفین یعنی متجاوز و مدعی حق استفاده از حق دفاع مشروع دو کشور باشند در غیر این صورت اقدامات نظامی کشور نمیتواند دفاع مشروع منطبق با منشور سازمان ملل شناخته شود.

مقاله برای نتیجه گیری

♥ انگیزه و بهانه اسرائیل برای حمله نظامی به غزه ر بوده شدن و کشته شدن ۳ جوان اسرائیلی بوده است که قاتلین آنان هم شناخته نشده اند و معلوم نیست که مرتکبین اولاً فلسطینی باشند و ثانياً قصد سیاسی داشته اند؛ اعم بر آن نظیر چنین اتفاقی بسیار، بسیار درکشورها جاری است و هیچ یک با عکس العمل نظامی و کشتار وسیع ساکنین کشور ثالث همراه نبوده است و قضیه به رسیدگی و شناخت مجرمین و اقدامات کیفری منجر میشود، نه اقدامات جنگی از زمین و هوا و دریا و کشتار بسیارزن و مرد و کودک.

جهانیان ناظرند که گروه های خرابکار و تروریستی، گروه، گروه از طریق کشورهای ترکیه واردن و عربستان وارد سوریه میشوند و سر میبرند و قطعه، قطعه میکنند آیا عمل آنان برای دولت سوریه ایجاد حق دفاع مشروع میکند که ترکیه و اردن و غیره را بمباران کند و هزاران انسان بی گناه را بکشد و آمریکا هم اقدامات سوریه را دفاع قانونی نام نهد؟

و انگی هیچ دلیلی در دست نیست که اقدامات ناظر بر ر بوده شدن و کشتن ان ۳ نفر مقدمه ای برای تجاوز جنگی فلسطینی ها بوده باشد که اسرائیل حق پیشقدمی را برای خود آنها در این حد و قیحانه منظور نماید. بنابراین شرط اول دفاع مشروع که < ضرورت دفاع > است در عمل اسرائیل بکلی مفقود میباشد.

♥ شرط دوم تناسب حمله و دفاع

فقدان رعایت این شرط مهم در اقدامات نظامی اسرائیل علیه غزه بکل مشهود است اسرائیل مدعی است که فلسطینی ها از غزه موشک و راکت به خاک اسرائیل پرتاب میکنند. آیا بین پرتاب کردن راکت که خود اسرائیل مدعی است < راکت های فلسطینیها بی هدف و نامنظم است > و در بیان خسارت آن راکتها سکوت میکند بمباران مردم بی دفاع غزه از هوا و زمین با تانک و هواپیمای پیشرفته تناسبی وجود دارد؟ و نام این عمل هم دفاع مشروع میتواند باشد؟

آمار ارتش اسرائیل مدعی است که یک نفر غیر نظامی در اثر موشک های فلسطینی کشته شده و بنابراین اعلام باز مقامات اسرائیل، از سوی فلسطینیها ۱۲۰۰ موشک و راکت به شهرهای اسرائیل پرتاب شده که بیشتر آنها در بیابانها فرود آمده (بی هدف).

هر موشکی و یاراکتی که موشک و راکت جنگی نیست، راکتی که نتواند هدف گیری کند اسباب بازی است.

در مراسم آتش بازی هم صد هاموشک پرتاب میشود آیا آنها هم موشک های راستی و جنگی هستند. آیا حمله های هوایی به مدارس و پناهگاه های سازمان ملل توسط اسرائیل که حداقل دومورد آن به تائید اسرائیل رسیده است گواه تناسب حمله و دفاع است؟

دراکران های خبری دیده میشود که تانکهای غول پیکر اسرائیلی به مناطق مسکونی حمله میکنند و متعاقب آن جنازه های کودکان فلسطینی پیچده در حوله که بوسیله ارتش اسرائیل کشتار شده اند روی دست مردم در حرکت است آیا معنای تناسب دفاع و حمله این است؟؟

خبرها حاکی است که ۸۰ درصد تلفات فلسطینیها غیرنظامی هستند، و بیشترین تلفات متوجه کودکان فلسطینی است. میدانید چرا؟

زیرا آن کودکان از خانه و کاشانه خودشان دفاع میکنند و وسیله دفاع آنان هم یاسنگ است و یا ایستادن مقابل حرکت تانکها، آنان تصور نمیکنند که اسرائیلیها در توحشی هستند که حتی کودکان رادر خواب میکشند (دبیرکل سازمان ملل) آیا کشتن این کودکان رعایت حال بشریت و دفاع مشروع تلقی میشود که آمریکا آنرا حق اسرائیل اعلام میکند؟؟

شرط کشور بودن

شرط مهم دیگری که بتوان حمله کشورها را منطبق با تعریف دفاع مشروع دانست این است که هر دو طرف یعنی مهاجم و مدافع باید کشور باشند.

غزه و حماس نه کشور است و نه دولتی که برسمیت شناخته شده باشد، دولت اسرائیل در سال ۲۰۰۹ که شناسایی فلسطینی ها بعنوان یک دولت در سازمان ملل مطرح شد رای مخالف داد؛ لهذا نمیتواند به ماده ۵۱ منشور سازمان برای کسب مشروعیت حمله متوسل شود.

این ممنوعیت یک امر نظری نیست هنگامیه مسئله دیوار سازی حائل در فلسطین اشغالی به دادگاه لاهه کشیده شد اسرائیل مدعی دفاع مشروع شد. دادگاه، اسرائیل را به همین استدلال که فلسطین کشور و دولت مستقل نیست محکوم کرد.

درست است که غزه در سال ۲۰۰۹ از اشغال نظامی اسرائیل خارج شد ولی آن خروج نه سبب تبدیل غزه به یک کشور شد و نه عضویت سازمان ملل در آمد و از همان سال تاکنون در محاصره کامل هوا و زمین و دریاست که دقیقاً خلاف منشور سازمان است.

این موقعیت که فشرده ارائه شد حمله اسرائیل به غزه را به هیچوجه دفاع مشروع تلقی نخواهد کرد و متضمن مسئولیت مشترک اسرائیل و آمریکا خواهد بود.